

wat regelmatig geplaatste deuren en vensters, maar cottages, die zonder architectonisch talent niet te ontwerpen zijn in hun harmonie van lijnen, rondingen en ovalen; cottages, inwendig geheel belegd met hout, onbesmet van kleur en keurig in de bewerking. Wie te Callander plaats neemt op de coach, zal het geheele tooneel in volle nauwkeurigheid aan zijn oog zien ontold.

De breede, goed onderhouden weg gaat heuvel op heuvel af, nu Loch Vennachar in volle breedte voor u blootleggende, dan er zich van verwijderende, of er u tusschen boom en struik heen, een steelschen blik op gunnende. Het hôtel „Trossachs”, dat als kasteel is opgetrokken en de stoutste verwachting omtrent comfort overtreft, staat op de plek door Sir Walter Scott bezongen in: „*The Lady of the Lake.*” Dien dichter dankt deze geheele schaars bevolkte streek haar enorm vreemdelingenbezoek.

In de hall van het hôtel brandt, als in die van alle Schotsche heerenhuizen, met het oog op de vochtigheid van het klimaat, des zomers als des winters een groot haardvuur; iets, dat men ten volle waardeert, wanneer men onder weg door een regenbui werd overvallen. In front van het hôtel ligt het meer Achray, dat met die woorden te karakteriseeren is: klein maar rein. Slechts één Engelsche mijl lang en nauwelijks een halve breed, omvat deze beperkte ruimte alle eigenschappen van een grootsch berglandschap. Ten noorden begrensd door indrukwekkende rotsen, ten zuiden omlijnd met een golvenden oever, glinsterend in het purper van weelderig bloeiend heidekruid en door smalle wateren zich in verbinding stellende met haar zustermeren, vindt de bezoeker daar al wat zijn hart kan begeeren, en betreurt hij niets zoozeer dan zich met een kortstondig bezoek te moeten tevreden stellen.

De Trossachs' pas, met een bergketen op den achtergrond beheerscht door Ben Venue, een der hoogste bergen in Schotland, vult de ruimte tusschen Loch-Achray en Loch-Katrine. De woestheid zijner natuur maakt wel een overweldigenden indruk, doch wekt geen vreezen of beven. Sprakeloos aanschouwt men, onmachtig zijn gewaarwordingen onder woorden te brengen.

Van Loch-Katrine, door krommingen en inhammen steeds verscheiden en vol afwisseling, zijn het zilverstrand, zoo genoemd naar het witte kiezel, en het onbewoonde eilandje Ellen, door Scott vereeuwigd, de meest bekende punten, terwijl de geschiedenis van meer en omtrek gewaagt van onderlingen strijd en in herinnering brengt de dagen van ouds, toen macht recht was — leest maar wat de dichter er van vertelt. — Schier aan het uiteinde van het meer zet de stoomboot haar passagiers aan wal, die opgewacht worden door coaches om ze langs een weg niet geheel ongelijk aan den vorigen, doch, naar mij voorkwam, stouter en woester, naar Inversnaid te brengen, een plaatsje bekoorlijk van ligging aan het smalle gedeelte van Loch-Lomond, het grootste der Schotsche meren, dat vanwege den aard zijner schoonheid, een vergelijking met een Italiaansch meer kan doorstaan. Vlak bij het hôtel is een dubbele waterval, de eerste van betekenis op deze tournée. Aanschouwt een afbeelding en ge ziet hoe het door vele spleten en gleuven zich heen-